

било въ черковния дворъ на квартала Клуцохоръ.¹⁾ Тукъ се стекли не само млади сливенци, но и българи отъ Шуменъ, Карнобатъ, Жеравна, Ст.-Загора, Посѣтители отъ разни градове сж идвали при него и той е използвалъ случая да имъ внушава идеята за основаване на *братства*, подобни на Сливенското, и въ другитъ български градове.

Властѣта малко обръщала внимание на всичко това, защото още била занята съ гръцкото възстание.

Въ 1827 г. Селимински заминава за Шуменъ, за да основе и тамъ „братство“. Именно отъ края на тая година Сливенското *братство* съ прикрита благотворителна цѣль, и въобще отъ „братство за обществени работи“ се обръща на *революционенъ комитетъ*. По пътя за Шуменъ и обратно, Селимински се срѣщалъ съ руски куриери и офицери, които сновѣли прѣзъ и край Сливенъ, като прѣдвѣстници на една близка война между Русия и Турция.

Съвѣщанията на „братството“ почнали да ставатъ често. Какви сж били надеждитъ на сливенци отъ донесенията на Селимински, че скоро ще има руско-турска война, се види отъ това, че още въ края на 1827 г., *Сливенското „братство“ рѣшава да готви храна и оржжие*. Тѣ вѣрвали, че руситъ този пътъ ще минатъ Балкана и при тия условия сливенци не трѣбва да изпуснатъ случая да подигнатъ възстание и извоюватъ нѣщо. Движението прѣзъ 1830 г. оправдава сжществуването на подобна идея и планъ. Но нѣщо повече. Членоветъ на „братството“ отъ 1827 г. не се ограничаватъ само съ мирната сливенска класа — търговци и занаятчии, но между тѣхъ влизатъ и тия, които сж сновѣли изъ Сливенскитъ балкани. *„Вардачитъ на балканскитъ проходи и пътеки ставатъ съзаклятници на „братството“*. Нѣколко сливенци се готвѣли да излѣзатъ по планинитъ, като *възстанници*, а *пратенници били проводени отъ братството въ разни градове за общо споразумение*. Основателния членъ *Иванчо Курте*, който билъ доставчикъ на Великия везиръ въ Цариградъ, се нагърбилъ да се сношава съ братството въ Сливенъ *чрѣзъ специални куриери* и да имъ съобщава *рѣшенията на Дивана*.

Ето въ какво се състоятъ началнитъ стѣпки на първото българско братство, обърнато слѣдъ двѣ години въ истински революционенъ комитетъ, главниятъ виновникъ на който е билъ Селимински.

Прѣди да видимъ плодетъ отъ политическата дѣйностъ на Селимински въ България и частно въ Сливенъ, прояснена тукъ въ волентирство и възстание, нека свѣршимъ бѣлѣжкитъ си по неговия животъ.

¹⁾ Училището е било на източния край на днешния черковенъ дворъ, до лѣярницата за свѣци. Днесъ то е съборено. Подъ него се е намирало старо кивгирлия подземие, за което се спомена по-рано.